

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/47/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010647
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2124010647.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Stanislava Kováča, v trestnej veci obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2025 v Trnave prejednal odvolanie obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27.01.2025 sp. zn. 12T/5/2024-331, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanej A. B. A. C. D. E. B. F. G. H., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom I., C. XXXX/XX, u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 54 Trestného zákona trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaná povinná vykonať trest osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 27.01.2025 sp. zn. 12T/5/2024-331 (ďalej len súd prvého stupňa) bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú z prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva na tom skutkovom základe, že

dňa 24. 12. 2022 v čase asi o 10:21 hod. v prevádzke OD Kaufland na ulici Nitrianska 96 v meste Hlohovec, si J. K., proti ktorému bola vec právoplatne skončená trestným rozkazom, a obžalovaná A. B. spoločným konaním zobrali 1 ks Black Barrel 0,7 l v hodnote 27,99 Eur, 1 ks Metaxa 12* 0,7 l v hodnote 32,99 Eur, 1 ks Ballan 12y 0,7 l v hodnote 28,99 Eur, 3 ks JDGentleman 0,7 l v hodnote 69 Eur, 2 ks Hennessy 0,7 l v hodnote 79,98 Eur, sendvič pšen 750 g v hodnote 3,39 Eur, 3 ks Ölz maslové cro. 25 g v hodnote 8,37 Eur, 1 ks Linteo TP v hodnote 1,99 Eur, 1 ks Tento koz. box. v hodnote 1,59 Eur, 1 ks Duck FD 72 ml v hodnote 5,29 Eur, 1 ks Duck FD 36 ml v hodnote 3,59 Eur, 1 ks Gliss Aqua taška v hodnote 15,99 Eur, 1 ks Gliss Ultim. taška v hodnote 15,99 Eur, 1 ks Old spice Deep v hodnote 26,99 Eur, 1 ks OS SG 675 ml v hodnote 6,49 Eur, Dove Pro age 450 ml v hodnote 4,99 Eur, 1 ks Veet depil. pruž. v hodnote 9,99 Eur, 1 ks Adid. SG 250 ml v hodnote 2,79 Eur, 1 ks Avata v hodnote 1,29 Eur, H&S Citrus 900 ml v hodnote 10,99 Eur, 1 ks Adidas Skin SG 250 ml v hodnote 2,79 Eur, 1 ks drog. galantéria v hodnote 2,59 Eur, 3 ks Nivea krém 30 ml v hodnote 3,75 Eur, 4 ks Danette 125 g v hodnote 3,96 Eur, 1 ks Leardam Light 100 g v hodnote 1,99 Eur, 1 ks Caractere syr 150 g v hodnote 2,59 Eur, 1 ks K.

tav. syr 200 g v hodnote 1,99 Eur, 8 ks Kunín termix v hodnote 3,92 Eur, 3 kusy zázvor vojky 200 g v hodnote 9,87 Eur, 3 ks smotana K 250 ml v hodnote 4,05 Eur, K. tavený syr 200 g v hodnote 1,99 Eur, 3 ks Bambino 150 g v hodnote 5,97 Eur, 13 ks Rajo maslo 250 g v hodnote 55,77 Eur, 1 ks Moravské úd. mäso v hodnote 5,76 Eur, 1 ks Moravské úd. mäso v hodnote 4,25 Eur, 3 ks Kappa pán. súprava v hodnote 98,97 Eur, 1 ks Kappa dām. súprava v hodnote 32,99 Eur, 1 ks OY dām. nočná košeľa v hodnote 8,99 Eur, 2 ks Adidas dām. tričko v hodnote 35,98 Eur, 1 ks Puma dām. tričko v hodnote 18,99 Eur, 1 ks Puma dām. tričko v hodnote 11,24 Eur, 1 ks Kappa dām. šaty v hodnote 19,99 Eur, 1 ks SO dátový kábel v hodnote 9,99 Eur, 1 ks Sony slúchadlá v hodnote 15,99 Eur, 2 ks LED osvetlenie v hodnote 9,98 Eur, 1 ks SO uni. nabíjačka v hodnote 14,99 Eur, 1 ks forma na pečenie v hodnote 7,99 Eur, 1 ks SO apar. kefa v hodnote 21,99 Eur, 12 ks Coca cola + 12 x zál. fľaša v hodnote 20,88 Eur, 6 ks Bald. Citrón + 6 x zál. fľaša v hodnote 3,84 Eur, paradajky 500 g v hodnote 4,98 Eur, grepy v hodnote 2,08 Eur, banány baby v hodnote 1,98 Eur, 6 ks limety v hodnote 1,88 Eur, banány v hodnote 1,15 Eur, 3 ks Fig. na varenie 100 g v hodnote 2,97 Eur, 5 ks DVD Máša a medveď v hodnote 44,95 Eur, 3 ks baliaci papier v hodnote 5,97 Eur, 4 ks darčeková taška v hodnote 9,96 Eur, a to tak, že J. K. a A. B. naložili uvedený tovar do nákupného vozíka, následne s tovarom prešli k sektoru ovocia a zeleniny, cez ktorý sa vyhlí pokladničnej zóne a z predajnej plochy vyšli bez zaplatenia tak, že obžalovaná A. B. v čase o 10:47 hod. prešla pár krokov pred nákupný vozík a sledovala okolie, J. K. išiel s nákupným vozíkom a s nezaplateným tovarom za ňou, nákupný vozík vytlačil až do vestibulu predajne OD Kaufland, do ktorého sa dostal cez vnútorné posuvné dvere, kde ho v priestore vestibulu vyzval pracovník SBS na predloženie pokladničného dokladu o zaplatení tovaru, na čo J. K. nákupný vozík s odcudzeným a nezaplateným tovarom posunul dopredu a nechal ho na mieste vo vestibule, využil ho ako prekážku, aby sa k nemu nedostal pracovník SBS, dal sa na útek, obžalovaná A. B. zostala na mieste, čím spoločným konaním spôsobili spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v. o. s., Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35 790 164, škodu krádežou vo výške 878,65 Eur, pričom skutku sa obžalovaná A. B. dopustila napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/85/2022 zo dňa 04. 04. 2022, právoplatným dňa 04. 04. 2022, odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

Za tento trestný čin súd prvého stupňa uložil obžalovanej ,, podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného do 05. 08. 2024 s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I.331-337 spisu.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku si prokurátor ponechal lehotu na podanie odvolania (č.l.330 spisu). V zákonom stanovenej lehote podaním zo dňa 27.01.2025 (č.l.340 spisu) doručeným okresnému súdu dňa 28.01.2025 podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu do výroku o treste. Podaním zo dňa 12.februára 2025 (č.l.346 spisu) doručeným okresnému súdu dňa 13.02.2025 v zmysle § 312 ods.2 Trestného poriadku zobral odvolanie späť. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 14.02.2025 sp.zn.12T/5/2024-347 zobral na vedomie späťvzatie odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27.01.2025 sp.zn.12T/5/2024.

Obžalovaná podala odvolanie do viny aj trestu ihneď po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2025 (č.l.330). Odvolanie odôvodnila písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu zo dňa 10.02.2025 doručeným okresnému súdu dňa 12.02.2025 (č.l. 341-344 spisu).

Obžalovaná prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnila podané odvolanie (č.l.341-344) v ktorom po úvodnej rekapitulácii napadnutého rozsudku (skráteno) uviedla, že vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa vyjadrila k podanej obžalobe, kde presne popísala celé konania dňa 24.12.2022. Na nákup išla spolu s J. K. a mala pri sebe 700,-eur. Chcela aj zaplatiť za nákup, ale J. K. jej hovoril, že on má peniaze a že on zaplatí nákup. Vzhľadom k tomu, že on hovoril, že zaplatí nákup, tak odišla cez východ zeleniny, pričom vôbec netušila, že J. K. ide s nákupom, ktorý chce odcudziť za ňou. Chcela ísť do obchodu Tedi. Keby chcela nákup, ktorý mal K. naložený odcudziť spolu s ním, tak by bola utekala preč, ale ostala na mieste, nakoľko bola prekvapená, že je za ňou. Nevedela, že J. K. má v úmysle odcudziť nákup.

Ďalej uviedla, že samosudkyňa v odôvodnení rozsudku sa opiera aj o jej výpoveď v pro-cesnom postavení podozrivého, ktorej mala uviesť, že dala J. K. do košíka 10 eur, aby zaplatil jej nákup. Táto skutočnosť je dôležitá aj z toho hľadiska, že bola presvedčená, že J. K. zaplatí za nákup a ona odišla vonku z Kauflandu s úmyslom ísť do obchodu Tedi. Na strane 9 odôvodnenia rozsudku samosudkyňa túto skutočnosť zobrala, ako dôkaz proti nej, nakoľko to na hlavnom pojednávaní neuviedla. No s odstupom 2 rokov na túto skutočnosť zabudla a nebol problém na hlavnom pojednávaní tento rozpor odstrániť otázkou prokurátora

alebo samosudkyne. Túto skutočnosť považuje za veľmi dôležitú z hľadiska svojej nevinu, nakoľko dala peniaze K., aby zaplatil môj nákup.

V prípravnom konaní J. K. potvrdil jej výpoveď a presne popísal, ako chcel odcudziť nákup s tým, že ona nevedela o tom, že on chcel odcudziť nákup. Na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, ako svedok za čo mu bola uložená aj poriadková pokuta a bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania.

Čo sa týka výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní, resp. prečítané zápisnice z prípravného konania sú všeobecné a nie sú dôkazy voči jej osobe. Výpoveď svedkyne J. K. nekorešponduje s kamerovým záznamom, ktorý bol prehrávaný na hlavnom pojednávaní, nakoľko svedkyňa uvádza, že ona išla cez samoobslužné pokladnice a muž (K.) prešiel cez staré informácie.

Z kamerového záznamu je jednoznačne vidieť, že išla von pred K., nevedela o tom, že je za ňou. Prešla som okolo pracovníka SBS a keď som bola už vonku vtedy som počula za sebou krik a som zbadala a J. K. uteká preč. Je toho názoru, že voči jej osobe na hlavnom pojednávaní neboli prednesené žiadne dôkazy.

Na záver navrhla odvolaciemu súdu, aby zrušil rozsudok Okresného súdu v Trnave sp. zn. 12T/S/2024 a vydal vlastný rozsudok, ktorým ju oslobodí spod obžaloby na základe zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného)

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 2 Trestného poriadku, ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, teda proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd

preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je dôvodné čiastočne.

Ku konaniu, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo

- prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal podľa § 234 ods.1 Trestného poriadku na Okresný súd Trnava dňa 06. 03. 2024 obžalobu na obvinených J. K. a A. B., u A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, ktorý mal byť obvinenými spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe
- Okresný súd Trnava trestným rozkazom zo dňa 11. 03. 2024, sp. zn. 12T/5/2024 uznal J. K. a A. B. za vinných v zmysle podanej obžaloby, pričom obvinenej A. B. bol za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- proti tomuto trestnému rozkazu podala obvinená odpor
- trestný rozkaz u obvineného J. K. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 03.04.2024
- okresný súd nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom prečítal návrh poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v. o. s., na náhradu škody, pričom poškodená spoločnosť si nárok na náhradu škody neuplatnila, vypočul obžalovanú A. B., ktorá po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1, ods.2, od.4, od.5, ods.8 Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že je nevinná, postupom podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď : svedka – poškodeného L. M. z prípravného konania (č. l. 87 – 96), svedka – poškodeného N. K. z prípravného konania (č. l. 99 – 103), svedka J. K. z prípravného konania (č. l. 109 – 110), svedkyne J. K. z prípravného konania (č. l. 121 – 122), oboznámil obrazovo-zvukový záznam (č. l. 188), ktorý bol podľa zápisnice o vydaní veci (č. l. 187) vydaný J. K. – pracovníkom SBS, a ktorý zachytáva predajnú plochu v predajni Kaufland na ul. Nitrianskej č. 96 v Hlohovci dňa 24. 12. 2022, kedy malo prísť ku skutku, a to v čase od 10:20 hod. do 10:45 hod, o uvedenom svedčí aj vyhotovená fotodokumentácia s popisom (č. l. 189 – 203), zápisnicu o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby A. B. zo dňa 24. 12. 2022 (č. l. 50 – 51), pokladničný doklad (č. l. 132 – 133), zápisnicu o výsluchu zadržanej – podozrivej A. B. zo dňa 24. 12. 2022 (č. l. 54 – 56), oboznámil lustrácie (č.l.322-323, 324-326 a 327) a odpis registra trestov (č.l.321).

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obhajkyne obžalovanej Mgr. Martiny Lehutovej podľa substitučnej plnej moci zastupujúcej Doc.JUDr.Štefana Kočana, PhD. a obžalovanej A. B.. Obžalovaná bola o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomená dňa 23.05.2025, obhajca prevzal upovedomenie dňa 21.05.2025.

Prokurátorka krajskej prokuratúry prítomná na verejnom zasadnutí navrhla odvola-nie obžalovanej zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Obhajkyňa obžalovanej sa v konečnom návrhu pridriavala písomne podaného odvolania a navrhla, aby odvolaciemu súdu zrušil rozsudok Okresného súdu v Trnave sp. zn. 12T/S/2024 a vydal vlastný rozsudok, ktorým ju oslobodí spod obžaloby na základe zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Obžalovaná A. B. v záverečnom návrhu uviedla, že je nevinná.

Po komplexnom preskúmaní spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutého rozsudku nie vždy postupoval v súlade s Trestným poriadkom, avšak nešlo o také závažné pochybenia, ktoré by nemohol napraviť odvolací súd vo svojom rozhodnutí. Na hlavnom pojednávaní vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu veci a nevyhnutné pre zákonné, objektívne rozhodnutie.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku stručne, jasne vyložil o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal za zreteľné na výsledky dokazovania za vylúčené, alebo pochybné, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé akými právnymi úvahami sa okresný súd riadil, keď rozhodol o uznaní viny obžalovanej zo skutku pre ktorý bola postavená pred súd. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený okresným súdom na hlavnom pojednávaní. Krajský súd si napriek určitým výhradám (ku ktorým sa vyjadri) odôvodnenie napadnutého rozsudku v značnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo 2/2018 z 23.01.2018).

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013)

S prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaná v odvolaní napáda výrok o vine a treste ako i konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo považuje krajský súd za nevyhnutné zosuma-rizovať základné úvahy o dostatku dôkazov vo vzťahu k vine obžalovanej nasledovne :

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní (č.l.302) ku skutku uviedla (skrátene), že s J. K. išla do Kauflandu s tým, že on to zaplatí, nevedela, že on spraví to, čo spravil. Do košíka vkladala tovar aj ona. K. jej ukazoval, že má pri sebe peniaze, videla bankovky, mal ich vo vrecku nohavíc v obale mobilu. Predajňu opustila, lebo bolo 10:45 hod. nakoľko o 11:00 zatvárali obchod, povedala K., že ide zatiaľ do Tedi, presne to stihnú, kým zaplatí a stretnú sa na parkovisku. Predajňu opúšťala v časti ovocia a zeleniny, kade vošla do vnútra, tade aj vyšla. Z predajne vychádzala v úplnom klude, a keď si uvedomila, čo sa stalo, J. s vozíkom utekal popri nej a sotil vozík do SBS-kára. Do vozíka ona dávala baliaci papier na darčeky, šľahačkovú smotanu, bambino, termix a viac si nepamätá. Pri seba mala okolo 700 Eur. S K. boli dohodnutí, že bude platiť on, neboli dohodnutí na tom, že by ona prispela nejakou čiastkou. Koľko bolo hodín, keď prišli do Kauflandu, si nepamätala, bolo vyše 10. Zdržala sa tam chvíľočku, možno 5 – 10 minút. Pohybovala sa v čase od vstupu do predajne až po jogurty, kde sa otočila a išla naspäť tade, kade prišla. V prípravnom konaní obžalovaná využila svoje zákonné právo a vo veci odmietla vypovedať.

Okresný súd skutkový stav ustálil na základe prečítaných výpovedí svedkov J. K. a J. K., ktorí zhodne uviedli, že muž, ktorého poznali ako J. K. so ženou, ktorá bola A. B. dávali spoločne tovar do nákupného vozíka a potom podľa výpovede svedka J. K. a kamerového záznamu žena vyšla von cez oddelenie ovocia a zeleniny, obzerala sa, asi či nie je na blízku pracovník SBS, potom za ňou vyšiel muž aj s vozíkom s tovarom. Zastaviť sa podarilo iba žene, muž utiekol.

Z oboznámených listinných dôkazov a to obrazovo-zvukového záznamu a zo zápisnice o vydaní veci vyplynulo, že obžalovaná A. B. sa spoločným konaním s už medzičasom odsúdeným J. K. dopustila krádeže tým, že dňa 24. 12. 2022 v čase asi o 10:21 hod. v prevádzke obchodného domu Kaufland na ul. Nitrianskej č. 96 v Hlohovci zobrali tovar bližšie špecifikovaný vo výrokovej časti napadnutého rozsudku o celkovej hodnote vo výške 878,65 Eur, a to tak, že tento naložili do nákupného vozíka, následne sa vyhlí pokladničnej zóne cez sektor ovocia a zeleniny a z predajnej plochy vyšli bez zaplatenia, pričom obžalovaná išla pár krokov pred nákupný vozík a sledovala okolie a J. K. išiel s nákupným vozíkom a s nezaplateným tovarom za ňou, tento vytlačil až do vestibulu predajne cez vnútorné posuvné dvere, kde bol pracovníkom SBS vyzvaný na predloženie pokladničného dokladu o zaplatení tovaru, na čo J.

K. nákupný vozík s nezaplateným tovarom posunul dopredu, nechal ho na mieste vo vestibule a využil ako prekážku pracovníkovi SBS, dal sa na útek, pričom obžalovaná zostala na mieste. Ku skutku malo prísť v čase od 10:20 hod. do 10.45 hod. o čom svedčí aj vyhotovená fotodokumentácia s popisom (č.l. 189-203 spisu). Obsah nákupného vozíka a hodnota tovaru v ňom nachádzajúceho bola preukázaná pokladničným dokladom dňa 24. 12. 2022 (č. l. 132 – 133 spisu) a v úhrne predstavovala sumu 878,65 Eur.

K právnej kvalifikácii skutku

Okresný súd po právnej stránke tento skutok kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 05. 08. 2024, ktorý bol pre obžalovanú priaznivejší.

V období od spáchania predmetného trestného činu do rozhodnutia okresného súdu, došlo k zmene znenia Trestného zákona /zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony/, a to v dôsledku jeho novely zákonom č. 40/2024 Z. z. účinné od 06.08.2024.

Podľa článku 50 ods.6 Ústavy Slovenskej republiky : Trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

Z ustanovenie § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Páchatel'ovi možno uložiť taký druh trestu, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o trestnom čine rozhoduje, ak je to pre páchatel'a priaznivejší. Odvolací súd konštatuje, že z hľadiska posudzovania ktorý Trestný zákon je pre obžalovanú priaznivejší, nie je možné zamerať sa iba na porovnanie trestnej sadzby ale je potrebné zohľadniť Trestný zákon ako celok, inak povedané je potrebné zamerať sa na stanovenie skutku a jeho právnej kvalifikácie podľa oboch zákonov, porovnanie trestnej sadzby a druhu trestu, zohľadnenie ďalších okolností ako ochranné opatrenia, premlčanie, zánik trestnosti a pod. V danom prípade dospel odvolací súd k záveru, že Trestný zákon účinný od 06.08.2024 je pre obžalovanú priaznivejší a to s poukazom na základné zásady ukladania sankcií (§33a), zásady ukladania trestov (§34) a podmienky ukladania trestu povinnej práce, ktorý už nevyžaduje súhlas páchatel'a.

K výroku o treste.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje súd v zmysle : všeobecných zásad podľa § 33a Trestného zákona podľa ktorých páchatel'ovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchatel'a a jeho pomery. Pri ukladaní sankcií sa dbá aj na to, aby uložené sankcie viedli k odňatiu výnosov z trestnej činnosti a zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. ri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného

činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak nútisúd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (obdobne pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické (obdobne pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tost/19/2015 zo dňa 23.6.2015).

Po komplexnom preskúmaní obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné na ukladanie sankcie.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nezistil u obžalovanej žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona ani priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Z registra trestov zistil, že obžalovaná má dva záznamy (na odsúdenie rozsudkom OS Piešťany zo dňa 24.10.2016 sp.zn.16T64/2016 sa neprihliada, nakoľko v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa osvedčila). Prejednávaný skutok spáchala obžalovaná v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 04.04.2022 sp.zn.0T/85/2022, právoplatný dňa 04.04.2022 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1 písm.a) Trestného zákona a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. V Centrálnej evidencii priestupkov a správnych deliktov MV SR záznam nemá.

Podľa § 54 Trestného zákona trest povinnej práce môže súd uložiť vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Podľa § 55 ods.1) Trestného zákona trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Súd môže páchatel'ovi na túto dobu uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Do doby výkonu trestu povinnej práce sa nezapočítava doba, počas ktorej odsúdený

- a) nemohol vykonávať trest povinnej práce pre dočasnú práceneschopnosť alebo preto, že mu v tejto dobe práca nebola určená,
- b) vykonával povinnú vojenskú službu alebo inú službu namiesto povinnej vojenskej služby,
- c) zdržiaval sa v cudzine,
- d) bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci.

Podľa § 55 Trestného zákona, trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu alebo popri inom prípustnom druhu trestu; to neplatí, ak je splnená premisa uvedená v ustanovení § 34 ods. 6 Tr. zák. veta druhá (horná hranica sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšujúca päť rokov). Je však vždy nutné zohľadniť ustanovenia o nezlučiteľnosti trestov (§ 34 ods. 7, § 56 ods. 2 Tr. zák.). Nie je preto v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., ak súd uloží trest povinnej práce ako samostatný trest, ak sú splnené podmienky uvedené v § 54 Tr. zák., a ak je taký trest primeraný (rozhodnutie NS SR 2Tdo11/2015).

Odvolací súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad stanovených v § 33a a §34 Trestného zákona, ktoré určujú rámec pre primerané, individualizované, zákonné a spravodlivé ukladanie trestov a dospel k záveru, že u obžalovanej boli splnené zákonné podmienky na uloženie trestu povinnej práce v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 54 Trestného zákona, nakoľko ju odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov a prihliadol aj na skutočnosť, že odcudzený tovar bol v nepoškodenom

stave vrátený poško-denej spoločnosti. Trest má byť ukladaný tak, aby čo najviac prispel k náprave páchatela, a preto má prednosť trest, ktorý neobnáša obmedzenie osobnej slobody, čo v danom prípade okolnosti umožňujú a izolácia obžalovanej v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody by nebola účelná a ani primeraná. Účel trestu spočíva v ochrane spoločnosti a v náprave páchatela a výchove k rešpektovaniu zákona. Trest povinnej práce vo výmere 300 hodín je preto v tomto prípade adekvátnym prostriedkom, nakoľko má represívny charakter, no zároveň umožňuje integráciu obžalovanej do spoločnosti a podporuje jej nápravu neizolovanou formou. Obžalovaná je povinná trest vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

K výroku o náhrade škody

Nakoľko z výpovede zástupcu poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v. o. s., N. E. vyplynulo, že odcudzený tovar bol nepoškodený vrátený do predajne, a preto si náhradu škody nenárokoval, správne okresný súd o náhrade škody nerozhodoval.

K odvolacím námietkam.

Na hlavnom pojednávaní dňa 12.12.2024 bol v procesnom postavení svedka vypočutý J. K. (odsúdený v predmetnej veci trestným rozkazom), ktorý po zákonom poučení svedka (v zmysle ust. § 127-131 Trestného poriadku, § 139-140 Trestného poriadku, § 70 ods. 1 Trestného poriadku a § 345-346 Trestného poriadku) odmietol vypovedať, pričom zo zvukovej nahrávky z pojednávania krajský súd zistil, že odoprel vypovedať z dôvodu, že dostal 8 mesiacov, čo zo strany súdu nebolo akceptované a opätovne bol poučený podľa § 130 ods.2 Trestného poriadku, načo svedok odmietol vypovedať z osobných dôvodov. Následne mu bola uložená poriadková pokuta vo výške 200 Eur z dôvodu odmietnutia vypovedať a v zmysle § 263 ods.3 písm.c) Trestného poriadku prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 19.09.2023 z č.l.45-47.

Podľa § 130 ods. 2, veta prvá Trestného poriadku, svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu.

Ak bol svedok, ktorý bol skôr spoluobvineným, zúčastneným na trestnom čine obvineného, proti ktorému vypovedá, má vždy právo odmietnuť vypovedať a to aj vtedy, keď sa trestné stíhanie proti nemu už právoplatne skončilo. Ak svedok využije svoje právo, jeho skoršiu výpoveď nemožno na hlavnom pojednávaní prečítať(R60/2003).

Svedok, ktorý bol skôr obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por., a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. por. prečítať na hlavnom pojednávaní (rozhodnutie NS SR sp.zn.2Tdo/4/2011) .

V zmysle § 263 ods. 4 Tr. por. výslovné vyhlásenie svedka po poučení či svoje právo odoprieť vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. por. využíva alebo nevyužíva musí byť vyjadrené takým spôsobom, aby neboli pochybnosti o jeho prejavenej vôli odoprieť výpoveď alebo vypovedať. Svedka nemožno nútiť, aby k tomu použil priamo formuláciu uvedenú v zákone (rozhodnutie NS SR sp.zn.2Tdo/4/2011).

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedenú ustálenú prax súdov uvádza, že výpoveď J. K. z prípravného konania, kedy bol vypočutý v procesnom postavení obvineného a na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedka odmietol vypovedať, na hlavnom pojednávaní nie je možné prečítať podľa § 263 ods. 3 Tr. por. Toto ustanovenie Trestného poriadku totiž umožňuje prečítanie takejto výpovede len vtedy, ak spoluobvinený, resp. svedok na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odmietol vypovedať. V tomto prípade, kedy bol svedok K. za identický skutok už právoplatne odsúdený, právo odmietnuť vypovedať má. Vzhľadom k uvedenému bol procesný postup okresného súdu nesprávny a nezákonný, preto na výpoveď J. K. z prípravného konania nie je možné prihliadať.

K odvolacej námietke obžalovanej, že okresný súd neodstránil rozpor v jej výpovedi z hlavného pojednávania a prípravného konania, kedy bola vypočutá ako podozrivá a jej výpoveď v procesnom postavení podozrivej v rozhodnutí použil ako dôkaz proti nej, krajský súd uvádza, že procesný postup okresného súdu bol nesprávny a nezákonný, pretože právna úprava neumožňuje prečítať zápisnicu o výpovedi zadržanej podozrivej osoby na hlavnom pojednávaní, teda vykonať ho ako dôkaz, aj keď bol výsluch vykonaný (v prípravnom konaní) zákonným spôsobom. Tento záver, ktorý je predovšetkým

založený na výklade ustanovenia § 258 ods.4 Tr.por. a contrario, bol ustálený aj rozhodovacou praxou najvyššieho súdu napr. uznesenie NS SR zo dňa 14.07.2015 sp.zn.4Tdo47/2014. Výsluch podozrivého, ktorý bol podľa § 85 Tr.por. zadržaný, teda nie je možné využiť pred súdom ako dôkaz. Takýto výsluch, vykonaný pred vznesením obvinenia, by mal mať len vstupnú informačnú povahu a jeho obsah by mal slúžiť len na zdôvodnenie zadržania, začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia, prípadne na odôvodnenie väzby. Výpoveď zadržaného podozrivého nemôže byť vykonaná na hlavnom pojednávaní a ani na nej nemôže byť založené súdne rozhodnutie. Okresný súd vzhľadom k uvedenému nemohol odstrániť rozpory vo výpovedi obžalovanej na hlavnom pojednávaní a jej výpoveďou v postavení podozrivej osoby.

Odvolací súd sa s vyjadrením obžalovanej, že jej vina nie je žiadnymi dôkazmi preukázaná nestotožňuje a konštatuje, že vina obžalovanej bola vykonaným dokazovaním okresného súdu na hlavnom pojednávaní dostatočne preukázaná, keď z výpovede svedka J. K. vyplýva, že k mužovi ktorého opoznal z predchádzajúcich krádeží sa po pár minútach pridala žena, s ktorou prešli po celej predajni, pričom do nákupného vozíka nakladali tovar, uvedený chlap viac tovaru a žena dokladala asi 10 kusov tovaru. Uvedená výpoveď je podporená obrazovo-zvukovým záznamom, z ktorého navyše vyplýva, že obžalovaná nakladala do vozíka spotrebný tovar (ako je oblečenie) a nie iba potraviny a baliaci papier ako uvádzala vo svojej výpovedi. Výpoveď obžalovanej na hlavnom pojednávaní, kde uviedla, že mala pri sebe okolo 700 Eur bola vyvrátená listinným dôkazom a to zápisnicou o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby (č.l.50 spisu), z ktorej vyplýva, že pri sebe nemala žiadnu finančnú hotovosť. Tvrdenie obžalovanej, že nevedela o tom, že J. K. ide za ňou je vyvrátené obrazovým záznamom, z ktorého vyplýva, že spolu vedľa seba prechádzajú sektorom ovocie a zelenina, obžalovaná po pravej strane a J. K. s vozíkom po pravej strane, keď obžalovaná zmenila smer chôdze a prešla z pravej strany do ľavej pred vozíkom ktorý tlačil K., zabočila do uličky, ale hneď sa vrátila a vychádzala pár krokov pred vozíkom s predajnej plochy, pričom hlavou sledovala pravú stranu predajne. Zhodne k pohybu obžalovanej a svedka K. po predajni a nakladania tovaru do vozíka vypovedala aj svedkyňa J. K.. Pokiaľ vznikol rozpor vo výpovedi svedkyne v označení časti predajne ktorou mala obžalovaná opustiť predajňu, s touto sa vysporiadal okresný súd vo svojom odôvodnení a odvolací súd dodáva, že prihliadol aj na čas ktorý uplynul od skutku a výpoveďou svedkyne a prácu ktorú vykonáva.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom o treste a spôsobe jeho výkonu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.